

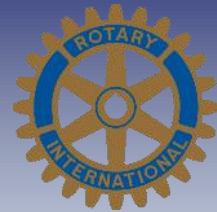

DG Tore Rykkel

Rotary i Vest

Månedsbrev for Distrikt 2250

Nr. 4 - 2016 - 17

KNOWVILLI

Inneholder bl.a.

Fra guvernørens side	
På tur med Torgallmenning RK	
En liten historie	
Klipp fra klubber	
PHF til to	
GOD JUL!	

GOD JUL!

NYTT I D 2250

John Ivar Solvik har nå gjort det enklere å lage en klubbtilpasset versjon av Rotaryskolen. Se Distriktets hjemmeside. Ny veileder til Rotaryskolen finner du under menyen; Distrikt 2250 - Rotaryskolen

PÅ JUBILEUMSTUR MED TORGALLMENNING ROTARY KLUBB

PHF til to i Karmøy Vest

Kjære Rotarianer!

Da jeg som 15-åring spente gamle, brukte kabler over hustak og gjennom trær for å knytte sammen feltapparater til to av mine venner i nabolaget, ble jeg helfrelst på telekom. Da jeg noen år senere fikk egen PR-radio, og senere fikk radioamatørlisens, hadde vi egne samfunn der vi snakket i kode, 10-4 og QTH. I militæret lærte jeg å snakke «stille» til andre skip med lys, bruke signalflegg og hemmelige Nato-koder. Senere har jeg bygget opp telefonanlegg med stolper og kabler, driftet de første fiberanleggene og mobilstasjonene. Og bidratt til at folk i byer og lokalsamfunn i de tre flotte fylkene våre har fått høyhastighets Internett til rådhus, bedrifter og tusener av hjem.

Mulighetene dette gir oss, er enorme. Men jeg ser også at det finnes skadevirkninger av et omfang jeg aldri ville trodd var mulig. All teknologi og alle fremskritt øker kravene til oss. For alle mulighetene kan gjøre oss sårbare, sløve og uoppmerksomme, og de kan misbrukes. De blir misbrukt.

Med et kredittkort og en PayPal konto, eller med Bitcoin, nettvalutaen, kan du i løpet av et par minutter bestille et nettangrep mot en kommune, eller en bedrift. Mange kan fra et gutterom etter et offentlig kontor stanse bedrifter, ramme all togtrafikk eller manipulere veibomber over hele verden.

Gjennom rettede kampanjer via sosiale medier påvirker de folks meninger, både direkte med propaganda til «menigheten», eller gjennom manipulerede videoer og rene reklamekampanjer med delvis oppdiktet informasjon.

Dette er naturligvis gammelt nytt, vi har opplevd slikt i Europa i stor stil flere ganger fra flere kanter. Det som er nytt, er at dagens lynraske nett-tjenester sprer bilder, video og tekst i et tempo som gjør det umulig for ofre å beskytte seg i tide. Flokk-tendensene rundt meningsfeller gir skrinne kår for kritisk tenkning. Maktsyke mennesker får muligheter gjennom manipulasjon. De har fått nye og effektive verktøy for å definere sin egen sannhet. Og stater eller grupper får enda et verktøy i en verktøykasse som kalles hybrid-krig, og som kan brukes til å gjøre samfunn mindre stabile.

Sannhet er et elastisk begrep. Både i filosofisk forstand, og i praksis. I store og åpne samfunn, der debatter før skjedde i bøker, saler, aviser, radio og TV, har vi dannet oss store rom for felles forståelse av normer, regler, meninger og visjoner. I dag ser vi på hver våre TV-kanaler, lytter på nettradio, eller ser serier på Netflix, deltar i grupper på Facebook, på Webinar som dekker hele verden, eller ser foredrag fra hvem som helst på YouTube. Samtidig som felles informasjon i rikskanal og aviser er under sterkt press. Hvordan definerer vi da sannhet i dag, i morgen og for nye generasjoner? Og hvordan bygger vi bro mellom parallelle samfunn i samme geografiske områder, som opplever motstridende sannhet på viktige områder?

Vi er valgt inn blant andre Rotarianere på bakgrunn av yrke og menneskelige kvaliteter. Og vi har gjennom å akseptere medlemskapet også gitt tilslutning til uttrykket «Service above Self». Det gjør oss ikke til bedre mennesker, og vi har alle grunn til å være ydmyke for andres verdensoppfatning og situasjon. Men det forplikter. Uavhengig av religiøs, politisk eller sosial bakgrunn kan vi virke på tvers mellom disse nye «siloene» der bare spesi-

elle meninger slipper til.

- Vi kan ha roller som utfordrere av åpenbare usannheter.
- Vi kan forklare og dempe frykt, som ofte er drivkraft for ekstreme meninger og handlinger.
- Vi kan som organisasjon bidra til å gjøre hverdagen bedre for folk gjennom nødhjelp, aktivitetstilbud, sosiale kontaktarenaer og kunnskap.
- Og vi kan være forbilder for unge i våre nærområder gjennom vårt daglige virke eller med kjeledress og malerkost.

«Med et kredittkort og en PayPal konto, eller med Bitcoin, nettvalutaen, kan du i løpet av et par minutter bestille et nettangrep mot en kommune, eller en bedrift.»

Internt og med andre skal vi vektlegge mest den ypperste, mest effektive form for kommunikasjon, samtale ansikt til ansikt. En til en, eller i grupper. Ja, jeg som har levd for og av telekommunikasjon hele mitt liv, og som kjenner TCP/IP, SIP

og H.323 bedre enn de fleste, innrømmer det gjerne:

Et trygt og godt samfunn for alle krever at vi møtes, diskuterer og oppfrisker felles meninger. Og det krever at vi tør å gå i respektfull dialog rundt andres meninger, og møte deres hverdag. Som gode Rotarianere kan vi da bidra til å løse folks utfordringer.

- De regelmessige møtene våre gjør oss både trygge og nysgjerrige på hverandre. De forbedrer vår evne til å forstå, og handle når det trengs.
- Eksterne foredragsholdere, lokale og internasjonale prosjekter og ungdomsarbeid gir oss bredere perspektiv og kontaktpunkter mot folk som tenker forskjellig fra oss selv. Vi vet da også lettere hvor skoen trykker, og kan bidra til å bedre situasjonen.
- Ulike yrkesbakgrunn, kjønn, etnisitet og alder gir kraft til vårt utvidede perspektiv, og øker vår evne til å forstå og handle.

Julen er tid for relasjoner av beste sort. Ta vare på dine nærmeste og nyt deres nærvær.

Det er hektisk og intenst. Og det gir oss påfyll og en følelse av være til glede og nytte. Når høytiden er over, og vi igjen møtes, er vi inne i TRF's jubileum-sår og mange fine Rotary-opplevelser også.

I mellomtiden ønsker jeg deg en god og fredfylt Jul, og et godt nyttår!

ROTARY INTERNATIONAL
Distrikt 2250
 Sogn og Fjordane, Hordaland og Rogaland

Motto: Service above self
 Mål: Å gagne andre

gjennom

- å utrydde pólio
- å bidra til fred gjennom utveksling
- å sørge for reint vann der det trengs
- å yte humanitær hjelp
- å satse på barn og unge
- å bidra til miljøbevissthet
- å ha klubber med godt miljø og gode programmer
- å satse på rekruttering og integrering

Rotary er organisert på klubb, distrikt og internasjonalt nivå. Distrikt 2250 har 50 klubber og mer enn 2000 medlemmer, både kvinner og menn

Rotary: - noe for deg???

Landets første 50/50 klubb er 25

Torgallmenning Rotaryklubb har feiret seg selv. Det skulle da også bare mangle. Ettersom vi fylte 25 år 15. april 2016 og er landets første klubb stiftet med 50/50 prosent deling på kvinnelige og mannlige medlemmer, mente vi at vi fortjente en fest. Minst én! Det har vi hatt.

I høst forlenget vi feiringen og dro på langtur til Adriaterhavet, til Montenegro, Kroatia, Albania og Bosnia-Herzegovina. Ettersom vi er en liten klubb og trengte en viss mengde mennesker for å kunne bli mange nok til å kunne få en fornuftig pris på reisen, åpnet vi for at medlemmer av fadderklubben vår, Bergen Rotary Klubb kunne være med. Det ble en ubetinget suksess.

Rotarianere med følge på bymuren i Dubrovnik, Berit M A, Birgit, Karin og Steinar. Foto Johanne

Det skal ikke stikkes under stol at medbragt reiseleder var sentral i planleggingen av turen. Torgallmennings, altså vårres Berith Rachel Silden, som jobber for Unik Travel, hadde vært med på å snekre sammen programmet. I tillegg sitter hun inne med utrolig mye kunnskap om områdene vi skulle til, og hun delte den med oss med rund hånd og hadde også sørget for å plukke de aller beste lokalguidene til oss.

Balkans vanskelige historie

Via Berith fikk vi blant annet vite at man ikke kommer enkelt over grensen mellom landene, selv om vår buss gled elegant gjennom overalt. Det skal en viss form for smøring til, viser det seg, og vi fikk vite at sjåføren vår hadde ekstrapenger med, smøremiddel for grensevaktene. Tidvis kunne man også plusse på med noe flytende.

Så vet man det, hvis man noensinne skulle forledes til å få lyst til å dra på egne hjul mellom disse landene.

Men dette er bare ytre og i for seg uvesentlige krusninger på en ellers vakker overflate. Under ulmer fortsatt uenigheter av det slaget som førte til borgerkrigen, som brøt ut i 1992 og varte til 1995. Krigen dreide seg om kontroll over republikken Bosnia-Hercegovina etter at Den sosialistiske føderative republikk Jugoslavia gikk i oppløsning i årene 1991 til 1992. Balkan er et av de eldste bebodde områdene i Europa. Befolkningen er blandet, både etnisk, språklig og kulturelt. De fleste statene har i perioder hatt regimer som har undertrykt og fordrevet folkegrupper de ikke ville ha på sitt territorium. Det har ulmet i århundrer, du skal ikke skrape mye på overflaten for å oppdage at det fortsatt ulmer farlig.

Elendig økonomi

Mange av oss husker med forferdelse nyhetene om bombingene av vakre middelalderbyer som Dubrovnik, og gråt over nyheten om at broen i Mostar, som hadde overlevd kriger i mer enn 400 år, ble lagt i ruiner av en granat i 1993. Men først og sist ble vi rystet over meldingene om nedslaktingen av mennesker i Srebrenica i juli 1995.

I dag er overflaten tilsynelatende rolig, men freden er skjør i land med mange forskjellige folkegrupper innenfor grensene. De unge statene kjemper for å komme seg på beina økonomisk, en svært vanskelig øvelse i land der den svarte økonomien er den rådende og der industrien er så godt som utslettet.

Alt skal gjenoppbygges. Mantraet for alle statene ser ut til å være turisme. Og turistene kommer i hundretusenvís til disse fantastisk vakre landene ved Adriaterhavet, men man kan ikke leve av turister alene.

Utrolig vakkert

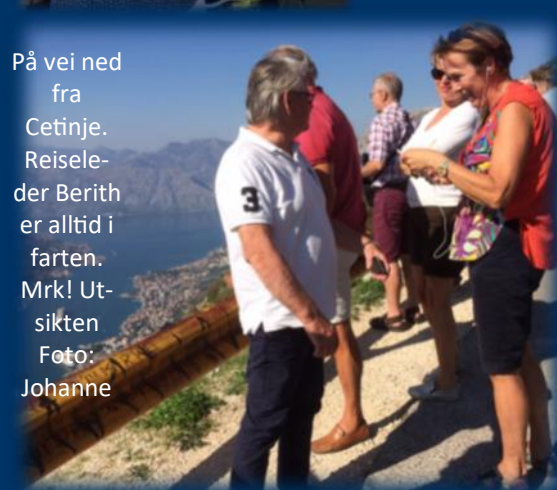
Vi var borte i åtte dager og busset oss innom fire forskjellige land med fire forskjellige valutaer. Med base tre dager i Kroatia og fem i Montenegro kunne man slik sett si at turen var rolig, men ville du være med på utfluktene, og det ville de fleste av oss, var det dager så fulle av inntrykk og informasjon, at mange av oss følte at vi kunne trenge en ukes hvile da vi kom hjem igjen!

Our Lady on the rocks.
Foto: Berit

Vår kunnskapsrike guide i Cetinje var bekymret for sitt lands fremtid
Foto: Johanne

På vei ned fra Cetinje. Reiseleder Berith er alltid i farten. Mrk! Utviklingen
Foto: Johanne

Hva vi opplevde? Spør heller hva vi ikke opplevde. Vi vandret på bymuren rundt gamlebyen i Dubrovnik. Både selve byen og muren er sterkt restaurert etter å ha blitt beskyttet under borgerkrigen, men klarer du å klatre opp de noen og hundre trinnene til toppen av muren, har du et fantastisk utsyn over gamle hus og til sjøen som blinker blått utenfor. Vi dro til Budva i Montenegro, eller Crna Gora, «Svart fjell», som innbyggerne kaller landet sitt. Veien til Budva snor seg langs bredden av Kotor-bukten. Vi tok lunsjstopp i Perast med båttur ut til den lille øyen «Our Lady of the Rock», en knøttliten klippeøy der det bare er plass til en kirke, som heter det samme som øyen. Det knytter seg et nydelig sagn til klippen og øyen, og det er et faktum at den opprinnelige klippen som lå der er blitt gjort større ved at mennesker har fraktet stein ut fra fastlandet og slik bygget både øyen og kirken.

Operette-hovedstad

Ikke alle hadde mot på kjøreturen til Montenegros gamle hovedstad Cetinje neste dag, forståelig i og for seg, skjønt veien er ikke verre enn Vestlandsveier flest, og absolutt rene autostradaen i forhold til Stalheimskleivene. Cetinje var i sin tid Europas minste hovedstad, her hadde kong Nikola sitt palass, ikke større enn en stor villa og i dag et spennende og informativt museum, og her hadde fremmede stater sine ambassader. Undertegnede mener å ha hørt at Norge i sin tid hadde ambassade her, og ifølge musikkforskeren Rune J. Andersen så refererer mange hendelser i handlingen i operetten «Den glade enke» til Montenegro, hovedstaden Cetinje og den kongelige familie. Byen regnes fortsatt som landets egentlige hovedstad, selv om den er erstattet av Podgorica, tidligere kalt Titograd etter Jugoslavias hersker, marskalk Tito.

Vi dro også til Shkoder i Albania, en av Europas eldste byer med en historie helt tilbake til flere hundre år før Kristus. På turen

inn i Albania så vi også de triste sporene etter flyktningestrømmen fra Hellas i form av plastposer og søppel som de ikke hadde funnet andre steder å legge. Men flyktninger så vi ikke.

Gamlebyen i Kotor
Foto: Berit M.A.

Rotary-restauranten

I tillegg til alle utfluktene både så og opplevde vi noe hver eneste dag. Folk leide båt og dro på småturer på egenhånd. De spreke vandret de hundrevis av trappe-trinnene opp til toppen av fjellet ved gamlebyen i Kotor og ble belønnet med en praktfull utsikt over fjorden langt under seg. Noen valgte å ta seg en dukkert i fjord eller basseng etter endt dagsprogram, en fredelig vandring i middelalderske småbyer med og uten vindusshopping, eller middag i det som må betegnes som Budvas rotaryrestaurant. Og det var en historie for seg selv!

President Helge Tveit overleverer Torgallmenninggs vimpel til Krstos stedfortreder.
Foto: Berit M.A.

I Budva finnes det nemlig en fiskerestaurant, «Jadran», som eies av Krsto, president i den lokale Rotaryklubben, en fargerik person som blant annet har en stor samling av Harley Davidson-sykler og som har dekorert veggene på sin restaurant med allehånde både fra Rotary og Harley Davidson. Ikke mindre enn åtte Harley Davidson-sykler sto parkert utenfor restauranten!

Krsto skulle egentlig ha tatt imot oss, men måtte reise bort, så jobben ble delegert til hans sønn og til klubbens visepresident. Det ble vimpeloverrekkelse, både av vår egen president, Helge Tveit, og av sekretær i Bergen Rotary Klubb, Arve Moldskred, taler som få hørte noe særlig av, underholdning av en fantastisk sanggruppe, og stor og glad stemning rundt bordet.

Underholdningen i restauranten «Jadran» var det tre røslige sangere som sto for.
Foto: Johanne

Jammen har vi feiret, ja. Og med stil. En ekstra bonus ved det hele var å få være sammen med våre gode kolleger fra Bergen Rotary Klubb!

Johanne Grieg Kippenbroeck

EN LITEN HISTORIE...

PDG Egil Eikanger

For en tid tilbake fikk jeg en hyggelig invitasjon fra Nordhordland Rotaryklubb, en klubb jeg setter stor pris på. Klubben ønsket å arrangere et fødselsdags selskap for klubbens eldste medlem - Johannes H. Fosse (PHF). Han fylte 90 år den 9. desember.

Jeg takket ja, og gledet meg til en enkel høytidelighet i klubben, der jeg var invitert til klokken 19.00 - sted; Frekhaug folkehøyskole.

Heldigvis tok jeg på meg meg "blådressen" - skrev en kort tale og hadde med en liten presang.

Da jeg kom frem begynte jeg å undre meg. Jeg syntes det var så mange mennesker utenfor - lurte litt på hvor alle de skulle?

Så viste det seg at klubben hadde invitert 250 gjester og 250 hadde takket ja!.

Da dørene til festsalen ble åpnet ble jeg meget imponert.

Der var pent dekkede bord til varm mat til 250 gjester, og det var laget et imponerende program/ sanghefte .

Klubbens president Jarle Hodnekvam ønsket velkommen.

Underholdningen var helt fantastisk og startet med jazz orkester, fortsatte med Klaver konsert av pianist Rune Alver, sang av kjente sangere blant annet Kjersti Wiik med flere.

Sankoret som jubилanten var medlem av opptrådte med flott kor sang

Høydepunktet var nok, selv med stor respekt for de andre kunstnerne, da jubилanten tok frem fiolinen og fremførte tre nummer akkompagnert av Rune Alver.

Hans siste konsert var for 10 år siden, da han var 80 år. Det er vel unødvendig å skrive at det var MANGE TALER som hyllet jubилanten. Det hele ble ledet på en profesjonell og behagelig måte av Einar Vatne og Inge Alver.

Jubilanten selv Joannes H. Fosse

Det ble litt sent, men jeg syntes faktisk at det var trist at det var slutt da presidenten takket alle som hadde deltatt.

For meg et minne for livet og atter en påminnelse om at ROTARY KAN NÅR DE VIL.

Vennlig hilsen
Egil Jørgen Eikanger

PDG

FOTO: Anne-Lise Nordpoll

Klipp fra klubber

PHF til John Knutsen og John Rullestad

Karmøy Vest Rotary Klubb delte ut Paul Harris Fellow til to kjente Karmøybuer under Rotarymøtet den 13. desember.

John Knutsen startet allerede som 18 åring med å kjøpe sin første bil i Tyskland for salg. Etter hvert ble det mange turer til Tyskland og senere til Oslo for å handle bil som siden ble solgt i Åkrehamn. Dette var starten på et bileventyr uten sidestykke i vårt nærområde. Åkra Bilimport, Åkra Bil (hvem har ikke hørt om Opel krysset i Haugesund og i Åkrehamn, Autoservice og etter hvert mange flere selskaper. Opel eventyret ble enda større etter at de overtok Opelagenturet på Haugalandet i 1991.

Selv om John nå har overlatt ansvaret til sønnene Jan og Gudmund, er han fortsatt med i kulissene, og det hender stadig at spade og spett blir tatt i bruk av bilmannen.

Knutsen familien er på eiersiden alene eller sammen med andre, i over 60 selskaper. Dette

har skapt en rekke nye arbeidsplasser på Karmøy og Haugalandet og det står stor respekt av bileventyreren som i 1959 startet med to tomme oljete hender.

John Rullestad er født i Wales og oppvokst i Stavanger. Før han ble pensjonist arbeidet han i Karmøyskolen i Pedagogisk senter og fra 1997 engasjert i over 20 EU skoleprosjekter.

Han var i noen få år borte fra skolen på andre arbeidsoppdrag. Men i dag skal vi snakke om hans dugnadsånd i Skudeneshavn. Han var styreleder fra 1996-2013 og en av stifterne til Skudefestivalen. Han var Initiativtager og sitter i styret for SILK festivalen og er pådriver for latterfestivalen.

John har i mange år arbeidet for et levende Skudeneshavn som alltid skal være i utvikling.

Hans engasjerte og entusiastiske væremåte har fått frem en rekke medarbeidere i Skudeneshavn som har tatt opp arven etter ham med stadig nye aktiviteter og prosjekter.

Patriot, optimist, uredd, ideer på løpende bånd og ikke minst en stå på person. Han har tidligere blitt tildelt Karmøyfiskeren og Karmøy kommunes kulturpris. Han har et stort nettverk både her hjemme og i utlandet. Til slutt kan jeg også ta med fotballmannen Rullestad som gjennom mange år var trener for 1-4 div. Jeg tror Cardiff er hans Walisiske drømmelag.

